

Viharosok Népe

AZ MDP BÉKÉSMEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

1953 DECEMBER 31., CSÜTÖRTÖK

Ára 50 fillér

IX. EVFOLYAM, 306. SZÁM

Hegedűs András
elvtárs beszéde
a Magyar Dolgozók Pártja
Központi Vezetőségének
ülésén

Hazánk földjének felvirágoztatása útján

Pártunk és kormányunk határozata a mezőgazdasági termelés fejlesztéséről, történelmi jelentőségű határozat. Hazánk földje eddig még soha nem állt ilyen felvirágzás előtt, mint most — népünk még nem tűzhetett ilyen nagyszemű mezőgazdasági feladatokat maga elé, mint napjainkban.

A határozat szerint hatalmas pénzüsszegeket fordít államunk a mezőgazdasági tervek megvalósítására, a tudományos kutatómunka fellendítése, a mezőgazdasági gépek nagyarányú termelése, gyökerees intézkedések teszik lehetővé, hogy dolgozó parasztágunk fokozódó termelési kedve, munkája minél jobban gyümölcsözhesen. A határozat részleteit hallva, vagy olvasva, dolgozó parasztágunk minden becsületes tagja arra gondol: most igazán eljött a mi időnk. És valóban: dolgozó parasztágunk már a határozat megjelenésének másnapjától kezdve megmutathatta, megmutathatja: mi-mindenre képes. Pártunk, kormányunk határozata elsősorban dolgozó parasztágunk kedvére, lelkesedésére, kezdeményezésére, akarataira, szorgalmára, érdekességére, jobb jövőbe vetett rendíthetetlen hitére épít. Ezt bizonyítják a határozathoz megjelölt feladatok is. Milyen tennivalókkal foglalkozik legtöbbször? A terméshozamok növelése: a földek rendszeres istállótrágyázásával, helyes trágyakezeléssel, zöldtrágyázással. Ide tartozik még: a műtrágya többféle használatára; az őszi mélyszántás szeptemberben és októberben való elvégzése; a termőtalaj fokozatos mélyítése, a vetőmagvak tisztítása és a búza csávázása, a korai, de mélyebb vetés; ülepített, tömörített, beérett talaj biztosítása a gabona, elsősorban a búza alá. Kultivátorral, tárcsával, egyéb megfelelő eszközökkel szántás nélküli vetőgépkészítés ott, ahol az elővetemény mélyszántásba került és a föld gyommentes; kettős termelés a talajerő növelése érdekében; nemesített vetőmag használata, ilyen vetőmag alap teremtése. A búzavetés helyi trágyákkal való fejtrágyázása; keresztvetés és négyzetesvetés, acatolás; az egyszerű vetésgörög betartása egyéni gazdaságoknál; évelő, — pillangós — füveskeverékeket alkalmazó vetésgörög bevezetése a szövetkezetekben és állami gazdaságokban. A cukorrépa egyelése 4 leveles korban, a kukorica háromszori kapálása.

Állatállományunk gyarapítása, az állati hozamok növelése érdekében szükséges: másodnövények vetése: a silózás széleskörű elterjesztése; vöröshere, murókörpe és a többi rávetése tavaszi és őszi gabonákra; tavaszi vetésű zöldtakarmányok termesztése, a széna idejében való lekasálása; a rendszeres szénaszárítási módszer bevezetése; a rendszeres gyomirtással, fektetéses trágyázással egybekötött szakaszos legeltetés. Takarmányok előkészítése szecskázással, füllesztéssel, élesztőítéssel; egyedi takarmányozás bevezetése. A tehének napi háromszori fejése, borjúnevelés itasítási módszerrel; a mesterséges megtermékenyítés kiterjesztése; évenkénti kétszeri malacoztatás; a szopós malacok korai fehérdudás takarmányozása; sertéshízalásnál a takarmányértékcsökkentés 20 százalékos emelése; juhállományunk szaporítása, gyapjúhozamának 10 százalékos emelése.

Kétségtelen, a felsoroltak egy részének megvalósítása elkerülhetetlen az állami pénzeszközök és fontos intézkedések nélkül. De egyetlen egyet sem lehetne az életbe átvinni ráerőszakolással, a dolgozó parasztsággal való megértetés nélkül. Sokat a feladatok közül azonban minden minden költség-melölésével a többtermelés szolgálatába állíthatunk máris, vagy a közeli hónapokban. Ez az út az egyedüli, melyen eljuthat dolgozó parasztágunk ahhoz, amit annyiszor hangoztatott már: lassan el öt iparunk minél több iparikkal. Mi szükséges ehhez? Elég talán, ha az egyes községi vezetők maguk valamiféle tervezetet dolgoznak ki és felelőtlenül versenyre hívják nem kis szerénységgel a fél megyét? Elég-e az, ha a tanácselnökök, a párttitkár, a kisgyűlési előadó, a népnevelő nagy szavakat hangoztat a határozatról és ezt ismételteti? Alkalmazni a határozatot minden járás, minden község, minden mezőgazdasági termelőszövetkezet, minden egyéni dolgozó paraszt sajátos körülményeire — segíteni abban, hogy mit lehet és kell tenni most, tavasszal, nyáron és a következő években — ez a tennivaló. Ez jelenti a határozat lehető legjobb megértését, a termelési kedv igazi növelését. Vannak már tények az új termelési módszerek alkalmazásáról — a meglévő tények, példák világánál mutassunk utat. Aki például Tóth Cergely kunagótól egyéni dolgozó paraszt gazdálkodási módszereit elgondolkodik, meggyőződhetik arról, hogy az eddigénél jóval többet termelhetnek az egyéni gazdaságok is. Ő alkalmazza a háromszori fejést, másodvetést, a rendszeres bőséges trágyázást és számos más módszert. A községek vezetőiből és a kommuniszták maguk legyenek a helyi példák, tények, jó tapasztalatok legszenvedélyesebb gyűjtői, elemzői, általánosítói, megmagyarázói, terjesztői, dícsérei. Ha a községben olyan lélekört teremtenek, hogy dícsőség lesz minden új feltárása, elterjesztése — egyre többen lépnek elő tapasztalataikkal az egyéni dolgozó parasztok is.

A mezőgazdaság fejlesztéséről szóló határozat feldolgozása sokoldalú feladat — állandóan élni kell vele, mint a kenyérrel. A tömegek érdeklődését a határozat iránt megszokozozni, végrehajtásába minden dolgozókat bevonni: ez elsősorban a községi és járási vezetőkön múlik. Ahol a dolgozók közt hiba mutatkozik a megértés körül, ott ne a dolgozó parasztokat okoljuk. Ha rosszul jár az órád, ne a napot szidjad — szól a közmondás. Amelyik vezető nem tud valakit meggyőzni, az a mondanivalóját igazítsa a dolgozó parasztokhoz. Csak így juthatunk egyre előre.

Üttörő technikai állomást

létesítenek Mezőberényben. Ennek a technikai állomásnak feladata: már gyermekkorban megkedvelteni, megszerettetni, tudományosan megismertetni a jövő szakembereivel a gépek világát, a micsurini biológiát, a leányokkal a háztartási munka szépségét és még sok más munkát. A technikai állomáson egész sor szakkör működik majd. Galvanosztégia, fémforgácsoló, rádió-technikai kör, amely a detektoros és a televíziós készülék szerelésével, illetve tanulmányozásával egyaránt foglalkozik. Működnek még: elektrotechnika, villanyszerelő, hegesztő, vegytan, kémia, foto és optika, repülőmodell, Micsurini biológiai, méhészeti, női kézimunka és szabás, valamint kötszövő szakkörök.

Étlapszerinti étkeztetés

A Kötöttárugyár igazgatója és üzemi bizottsága már kijelölték azt a helyiséget, ahol a gyár üzemi konyháját felállítják. A helyiségek felszerelése után ebben az üzemben is bevezetik az étlapszerinti étkeztetést és a két típusú előfizetési rendszert. Jelenleg mintegy 150-en vesznek részt az étkeztetésben. Az üzemi konyha január végén kezd meg működését.

A NAGYSZENÁSI «DÓZA» TSZ tagjai még a zárszámadási közgyűlésen határozták el, hogy 15 kat. hold területen szőlőt telepítenek. Elhatározásukat tett követte, már végzik is a földmunkálatokat.

SZILVESZTER KÜSZÖBÉN

Lesz-e zenekar?

A Békéscsabai Téglagyár 30-án, szerdán minden részletében teljesítette évi tervét. Az élüzemjelvény büszke tulajdonosai jó munkát végeztek s könnyű szívvel készülnek a sikereikben gazdag évszázad befejezésére. A kultúrgárda megtartotta utolsó próbáját, 3-4 műsorral kedveskedik a vidám Szilveszter-est résztvevőinek. A rendezők nem árulják el a részletes tervet, de annyit sikerült megtudni, hogy lesz «villámposztó», «szív küldi szívek», «malacsorsolás» és több meglepetés. Az eddigi gyakorlattól eltérően, az ígéretek szerint, most meleg lesz a kultúrterem. A készülődésben nagy kérdés, hogy eljön-e a Kötöttárugyár zenekara. Igaz, megígérték, de nem lehessen tudni...

Lesz bizony!

A Kötöttárugyárban helyiséggondok aggasztják a Szilveszter-est rendezőt. Ugyanis a bölcsőde bővítése miatt a megfelelően átalakított kultúrteremben helyezték el az apróságokat. De nagyobb feladatokat is sikerrel megoldottak már. Ha a kultúrteremből bölcsőde lett — legyen a bölcsődéből kultúrterem jelzővel a most épülő bölcsőde már elkészült helyiségeiben lesz a Szilveszter-est. Büffé, szendvicsek, ital bőven lesz. Igen, a gyártási tervet ők is túlteljesítették. A zenekar...? Egy híjján teljes létszámmal ott lesz a téglagyáriak estjén!

Tessék választani

Ha az ízemek, vállalatok ilyen lelkesen készülnek, mit lesznek a hivatalos vendéglátók? Készülnek ők is... Így: a Békéscsabai Vendéglátó Vállalatnál a torta százával a jégen. Teaszütemény két mázsa... nyolc férfi váltott műszakban csak ezt csinálja. Húsból 30 mázsa, sonkából 20 mázsa, füstöltkolbász 5 mázsa (olvasók elég lesz?) A Csaba értteremben is nagy a választék. Tíznekét féle vacsora, köztük disznótoros, töltöttkaposzta, kocsonya, bécsiszlet, sertéspörkölt. Zene? Az is lesz reggelig, de Budapestről neves színészek, énekesek is jönnek. Étel, ital, zene biztosítva s vendég is lesz bőven, hiszen «egyszer csak esztendőben Szilveszter».

Ötvenezer forint nyeresemény

December 29 Nagy a forgalom az Országos Takarékpénztár békéscsabai fiókjánál. Reggel 8 óra után egymásután jöttek a boldog kötvénytulajdonosok, akiknek kisebb-nagyobb nyereseményt húztak ki Salgótarjánban. Egy idősebb néni kezes halom kötvényt hozott be, mivel egymaga nem tudott elgondolni rajtuk, nyert-e valamelyik, vagy sem.

Most egy idős házaspár lép be az ajtón, a 69 éves Botyánszki Pál és felesége. Erzsébethelyről, a Bem-utca 12 szám alól ballagtak be, jól «elrejtve» 100 forint névértékű kötvényüket, hiszen annak ötszázszorosára növekedett az értéke. Erről mindenki értesül pár perc múlva, akik éppen a takarékpénztárban vannak.

Ugy történt a dolog, hogy Botyánszki Pál is jegyzett 100 forintot a III. Békéscsabai önkormányzat, 316 forint havi nyugdíjából. Ezt a nyugdíjat azért kapja, mert hosszú 35 esztendőn keresztül dolgozott a békéscsabai téglagyárban.

Hétlőn délután Pali bácsi kint babrálgatott a kertben. A felesége kíváncsiságá-

nak engedve, a Szabad Népből lekötött gyorslistát böngészgette. Nemsokára keresgélte. S aztán korlát megházduló frissességgel sietett ki férjéhez. Már messziről kiáltotta:

— Apus gyere be, nyertünk!

— Nyertünk gumit! — hitetlenkedett Botyánszki bácsi. De felesége élénkisége és izgatottsága csak az ujjához csalta. Összehasonlította a számokat egyéni hányaszor, s most már örömfelkiáltás hagyta el az ő száját is. Este aztán sokáig tervezgettek Botyánszki bácsik. Mikor Pali bácsi nagyon belemerülve sorolta: legelőször is kifizetjük az adót, aztán veszünk egy jókora hízót és beruházkodunk rendszeresen, úgy, ahogy illik: Botyánszki néni félbeszakította: — hátha tévedés, hátha a hivatalos listán már nem lesz rajta a számunk.

Kedden aztán besétáltak a bankba és ott is összehasonlították kötvényük számát. Mindenképpen 10789 sorozat, 14 szám. Meg is mondták nekik, hogy erre bizony 40 ezer 20 forint jár.

Tizenegy óra felé járhatott az

idő, amikor egy jólöltözött, jól táplált asszony állt meg a takarékpénztár pultjánál. Százforintos kötvényt szorongatott a kezében, majd odaadta Martincsek Lászlónak, a takarékpénztár helyettes vezetőjének.

— A fiamé, Csuvárszki Imréné. Most az összel vonult a katonának. Hogy fog örülni neki, ha megírom, hogy nyert a kötvénye.

— Ki ne örülne ilyen nagy ajándéknak, 10 ezer forintnak. Aztán mire költik ezt a sok pénzt? — kérdezte Martincsek László.

— Először is a meglévő hízó mellé veszünk egy másikat, egy nagyobbat. Aztán meg most szerettem volna az idősebbik fiam, János, s ruhát vásárolok neki. Meg a kisebbiknek is, mire leszerelem.

Olyan lelkesedéssel beszélt, hogy átragadt anokra is, akik körülötte álltak. Közben telefonjelenítés érkezett Budapestről, az Országos Takarékpénztárból, hogy Békés megyében két kötvénytulajdonos 25-25 ezer, s 16 kötvénytulajdonos 5-5 ezer forintot nyert.

Hegedűs András elvtárs beszéde a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének ülésén

(Folytatás a 2. oldalról.)

ben már segítettek; így jelenleg a beadási árnál lényegesen magasabb, több mint háromszoros a szabadfelvásárlási ár és ez a minőségűtől függően még magasabb is lehet.

A tejbegyűjtés új rendszere lényegesen megnövelte a teheneltartásban mind az egyéni parasztok, mind a termelőszövetkezetek érdekeltiségét.

Szarvasmarhaállományunk minősége további javításának célja a tejhozam növelése és a tej zsírtartalmának emelése.

A magyar tarka tehenfajának szinte minden egyes egyede képes jó takarmányozás mellett háromliter liter tejet adni, mégis országos átlagban a mi tehenállományunk évente átlagosan csak 1400-1600 liter tejet ad. A tehenek takarmányozásán és gondozásán múlik az, hogy ezen a helyzeten változtassunk és ugyanazzal az állománnyal is sokkal több tejet termeljünk.

A tejhozamnak átlagosan 500 literrel való emelése, ami a takarmányap megszilárdítása esetén 2-3 év alatt elérhető, már lehetőséget ad arra, hogy városban és faluban igazi tejbőséget teremtsünk, mert így megkétszerezhető az árforgalomba kerülő tej mennyisége.

A tenyésztési munka fejlesztése érdekében ki kell szélesíteni a törzskönyvezést és be kell vonni nemcsak az állami gazdaságok és termelőszövetkezetek, hanem az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztok tehenit is és a törzskönyvezett tehenek számát 2-3 év alatt legkevesebb 100.000-re kell emelni. A törzskönyvezett, azaz a legjobb minőségű tehenek számára kell biztosítani a legjobb előfeltételeket, így elsősorban megfelelő mennyiségű takarmányt.

Az ország lakosságának hússal és zsíradékkal való ellátásában a legnagyobb jelentősége a sertés-tenyésztésnek van, mely a hússzükségletek kielégítésében jelen-

leg lényegesen nagyobb helyet foglal el, mint a szarvasmarha, közel kétszerese annak. Sertésállományunk fejlesztésénél a vágási állagsúly növelése mellett a legfontosabb a takarékos takarmányozás, hogy minél kevesebb és olcsóbb takarmányból minél több húst és zsírt tudjunk előállítani.

Ezen cél elérése érdekében tovább kell javítani sertésállományunk minőségét, feltétlenül fenn kell tartani és tovább kell fejleszteni, különösen a szaporaság szempontjából, a magyar mangalica-fajtát, amely sok zsírt ad.

Az állami gazdaságok sertés-tenyésztésének mintegy 50 százalékát fokozatosan törzstenyésztéllé kell fejleszteni, amelyek nemcsak a termelőszövetkezetek, hanem az egyéni gazdálkodók számára is tudnak nevelni tenyészállatokat: kant és kocasüldőt.

A juhállomány fejlesztésére mind számbelileg, mind minőségileg nagy gondot kell fordítani és a dolgozó parasztokat az eddiginél sokkal inkább érdekelté kell tenni a gyapjútermelésben.

Meg kell szüntetni azt a lehetetlen állapotot, amely most a juhtenyésztést jellemzi, hogy a juhtenyésztő a tejből — ami a juhnál csak másodtermék — közel másfélszerannyi jövedelme tud szert tenni, mint a főtermékből, gyapjából; ezért a gyapjú árát a jelenlegi 14 forintból fel kell emelni 36 forintra.

Az eddiginél sokkal nagyobb gondot kell fordítani a baromfi-tenyésztés fejlesztésére is és ennek érdekében meg kell növelni a keltetőkapacitást és még 1954-ben 11 millió naposcsibét kell előadni az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztoknak, termelőszövetkezeteknek és a városi lakosoknak.

Összefoglalva: az állattenyésztésben belül a fő feladat a hozamok növelése, hogy hússal, zsírral, tejjel, tojással kielégítően tudjunk ellátni lakosságunkat.

IX.

A mezőgazdasági munkák gépesítéséről

A mezőgazdasági termelés általános felemelése a talaj termőképességének fokozása, az állattenyésztés hozamának növelése nagy mértékben a gépesítés színvonalának emelésétől függ.

Mindazok a rendszabályok, melyeket a mezőgazdasági termelés érdekében alkalmazni akarunk, a mezőgazdaság intenzívbevitelét jelentik és egyben növelik a munkaerőszükségletet. Mezőgazdaságunkban viszont jelenleg is nagy a munkaerőhiány, mert az elmúlt években soktíz-ezer mezőgazdasági dolgozó ment el a városba, az iparba.

Ezen kérdésnek egyetlen megoldása a mezőgazdasági munkák gyors gépesítése, mert ez megsokszorozza a munka termelékenységét és egyben könnyebbé teszi a mezőgazdasági munkákat, amelyek közismerten a legnehézebb munkák közé tartoznak.

A mezőgazdaság gépesítésének tervezett üteme az elkövetkező három évben átlagosan évente mintegy 60.000 mezőgazdasági dolgozó munkaerőjét pótolja. Ez tehát annyit jelent, mintha 1956 végéig a mezőgazdaságban dolgozók számát 180.000-rel növelnénk. Ez a gépesítés a mezőgazdaságban nem tesz feleslegessé mun-

termelőszövetkezetek az őszi mélyszántás tervét december 15-ig 93,3 százalékban teljesítették, az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztok mindössze 68,5 százalékánál tartanak.

A mezőgazdaságban nagy nehézségeket okoz — különösen a szocialista szektorban — a kapacitások megművelése. Ezért a növényápolási munkákat az eddiginél gyorsabban kell gépesíteni. E cél érdekében el kell látni a mezőgazdaságot négyzetes-velőgéppel; de négyzetesen kell vetni a legfontosabb kapásnövényeket, a kukoricát, napraforgót és négyzetes-fészkesen kell ültetni a burgonyát, addig is, ameddig elégséges számú géppel nem rendelkezünk.

A növényápolási munkák gépesítése érdekében növelni kell az Universal-tractorkor számát; a géppállomások és az állami gazdaságok olyan munkagépekkel, elsősorban kultivátorokkal kell ellátni, amelyek segítségével a növényápolási munkák gépesíthetők. Célul kell kitűzni, hogy 1956-ra az állami gazdaságok és termelőszövetkezetek növényápolási munkáit legalább 45 százalékban gépesítsük.

Meg kell állapítani, hogy a tractorkor kihasználása ebben az évben átlagosan 35 százalékkal emelkedett. A mezőgazdaságban általában továbbra is rendkívül alacsony színvonalon mozog a gépek kihasználása és különösen türelhetlen a helyzet a gépek ápolása és karbantartása körül, amely sok géppállás, alkatrész-pazarlásra és a gépek gyors elhasználódására vezet.

Ez persze nemcsak a szakmai hozzáértés hiánya miatt van így. Nagy szerepe van ebben a laza felegyelemnek, a lelkiatlanságnak, ami egyes géppállásokon és állami gazdaságokban a tractorkorok és műhelymunkások között eluralkodott, és a földművelésügyi minisztérium gyenge ellenőrzésének.

A géppállások munkájának egyik legnagyobb hiányossága az, hogy a gépi munka hatása a természetátlagok növekedésében nem mutatkozik meg, mert a gépi munkák minőségére nem fordítanak gondot. A géppállások igazgatóinak, főagronómusainak és főgépészeinek jelentős része még mindig nem érti, hogy csak akkor lehet jónak értékelni a géppállomás működését, ha körzetében a termelőszövetkezetek és az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztok termésátlagja a munkák gépesítése segítségével nőnek. Hiába teljesíti a géppállomás idejében a tervét normálhordakban, ha másrészt rossz az eredmény, ebben az esetben nem dicséretet, hanem elmarasztalást érdemel.

A mezőgazdaság számára juttatott gépek jobb kihasználása és a munkák minőségének megjavítása érdekében mindenekelőtt meg kell javítani a tractorkorok műszaki kiképzését és a mezőgazdaság műszaki káderével való ellátottságát. A tractorkorok jobb kiképzése érdekében javasolja a Politikai Bizottság, hogy 1954-ben az iparitanuló-képzéshez hasonló tractorkor-gépészképző tanulóintézeteket kell nyitni másfél éves oktatási időtartammal, emellett az idősebb korosztályok, és katonaviselték számára a földművelésügyi minisztérium szakoktatási rendszerében hathónapos szaktanfolyamokat kell szervezni, ahol a már gyakorlattal rendelkező fiatalok tractorkor-gépészkorlevelet nyerhetnek.

Nevelni kell a körzeti és vezető mechanikusok műszaki kép-

zettségét is és számukra az eddiginél hosszabb tanfolyamokat kell tartani és ugyanakkor nagyobb számban kell a mezőgazdaságba gépészmérnököket küldeni.

A mezőgazdaság gépesítése körüli hibák egyik legfőbb oka, hogy a tractorkorvezetők és mechanikusok a géppállásokon és állami gazdaságokban a rossz szociális ellátás, a munka szervezatlensége miatt gyakran változnak. Ezen a helyzeten is változtatni kell. Gondoskodni kell arról, hogy a tractorkorok és kombájniszták mindennapi életükön keresztül érezzék, hogy pártunk és kormányunk, a gépi munka jelentőségének megfelelően, fokozott megbecsülésben részesíti a földművelésügyi dolgozókat és kombájnisztákat. Ezért meg kell javítani életkörülményeiket, biztosítani kell számukra a szórakozás le-

hetőségeit is és munkájukban el kell őket látni meleg étellel.

Feltétlenül meg kell erősíteni a géppállomások és állami gazdaságok javítóbázisát, alkatrész- és üzemanyagellátását is. A javítóbázis megerősítése érdekében a géppállomások és állami gazdaságok javítóműhelyeit megfelelő felszereléssel kell ellátni, munkagépekkel, mérőműszerekkel és a javítóműhelyekbe az iparból önkéntes jelentkezés alapján megfelelő szakembereket kell átirányítani.

Az alkatrészellátást úgy kell megszervezni, hogy az alkatrészhiány miatti géppállás a minimumra csökkenjen.

Mindenekel az intézkedésekkel biztosítani kell a mezőgazdaság számára adott, hatalmas géppark gazdaságos és takarékos felhasználását a természetátlagok gyors felemelése érdekében.

X.

A mezőgazdasági termelés szakirányításának megjavításáról

A mezőgazdasági termelés általános fellendítésének célkitűzése megköveteli, hogy a mezőgazdaságot irányító szervezetek, a földművelésügyi minisztérium, a megyei és járási tanácsok, továbbá azok mezőgazdasági osztályai munkájában lényeges változás történjen.

A mezőgazdaságfejlesztési program nagy feladatot ró a megyei, járási és községi tanácsokra, mezőgazdasági osztályokra. A mezőgazdaság területén a túlzott centralizálás azzal járt, hogy a járási és megyei tanácsok és mezőgazdasági osztályaik hatásköre rendkívül leszűkült, minden kis kérdésben a földművelésügyi minisztérium dönt.

A földművelésügyi minisztérium dönti el jelenleg is még azt, hogy egyes termelőszövetkezetek mely területén létesüljön tőgazdaság vagy öntözéses gazdálkodás, hol ültessenek szőlőt vagy gyümölcsösöt. A földművelésügyi minisztérium haltenyésztési osztálya például nemrégén még a termelőszövetkezetek tőgazdaságainak fejlesztése helyett azzal foglalkozott, hogy sörrel, paprikával és borral látta el a halászsövetkezetek csárdáit. Mondanom sem kell, hogy ez a túlzott centralizálás az ügyek menetét rendkívüli módon megnehezíti és a helyi kezdeményezéseknek nagyon gyakran szárnyát szegi.

A mezőgazdasági fejlesztési programot csak akkor lehet végrehajtani, ha megváltoztatjuk a megyei és járási tanácsok felelősségét és egyben hatáskörét a mezőgazdaság fejlesztésében. E célból felül kell vizsgálni a földművelésügyi minisztérium döntési jogkörét és csak a legfontosabb kérdések eldöntését kell meghagyni a minisztérium hatáskörében, a többi bátran át kell adni a megyei és járási tanácsoknak, illetve azok mezőgazdasági osztályaira kell bízni.

A helyi tanácsok a mezőgazdaság fejlesztésében rájuk rótt feladatokat csak akkor tudják kielégítően elvégezni, ha végrehajtásukra a tanács tagjain kívül szélesen bevonják a mezőgazdaság legjobb dolgozóit, termelőszövetkezeti tagokat, egyéni gazdálkodókat, az állami gazdaságok

és géppállomások elenjáróit.

Támogatni kell a mezőgazdasági termelési bizottságok létrehozását, mert ez széles tömegkapcsolatot teremt a tanácsok és a falusi dolgozók között. Sőt helyezni kell azt is, hogyha a járási tanácsok és megyei tanácsok a járás, illetve a megye legjobb mezőgazdasági dolgozóiból szintén létrehoznak mezőgazdasági termelési bizottságot, és velük rendszeres időközönként megtárgyalják a járás, illetve a megye mezőgazdasági fejlesztésének legfontosabb kérdéseit. A dolgozó paraszttömegeinek bevonása a tervek végrehajtásába az egyik legfontosabb záloga a tervek sikerének. A mezőgazdasági program végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket haladéktalanul, széles körben ismertetni kell a dolgozó parasztsággal, hogy mindenki előtt bebizonyosodjék, hogy a program végrehajtása kétséget kizáróan megkezdődött. Nem kétséges, hogy ez a gyors és operatív végrehajtás száz- és százezer dolgozót mozgósít és állít majd a program mellé.

A mezőgazdasági termelés gyors fellendítése érdekében a mezőgazdasági szakemberek túlnyomó többségét követelem a mezőgazdasági termelés irányítására és szervezésére kell felhasználni.

Milyen formában tehetjük ezt meg?

A legalkalmasabb forma erre kétségtelenül a géppállomás. Bár emellett szakembereket nagy számmal kell küldeni a termelőszövetkezetekbe, állami gazdaságokba és a tanácsok apparátusába. A géppállomásokon széles agronómusi hálózatot kell kiépíteni és a géppállomások agronómusait — hasonlóan, ahogy ez a Szovjetunióban történt — oda kell kapcsolni egy-egy nagyobb termelőszövetkezethez.

A géppállomásokot specializálni kell: szőlő-, gyümölcs-, zöldségtermelő vidékeken például a kertészekkel, öntözött területeken öntözési szakemberekkel kell megerősíteni, akik segíteni tudják a speciális termelési ágak gépesítését is. Biztosítani kell, hogy a jövő év első felében minden 600

(Folytatás a 4. oldalán.)

Negedús András elvtárs beszéde a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének ülésén

(Folytatás a 3. oldalról.)

kataszteri holdnál több szántóterülettel rendelkező termelőszövetkezetben dolgozzék a gépállomás állományában lévő, megfelelő képzettséggel rendelkező agronómus.

A gépállomások agronómusait a termelőszövetkezetekben felelőssé kell tenni nemcsak a növénytermelési munkák időben és megfelelő minőségben való elvégzéséért, hanem az állattenyésztés fejlesztéséért is. A jogköröket azonban úgy kell megszabni, hogy ne csökkenthessék a termelőszövetkezetek elnökének és igazgatóságának önállóságát, ne sérthessék a szövetkezeti demokráciát.

A gépállomás agronómusának feladata, hogy segítse és támogassa a termelőszövetkezetet, hogy a tudomány és az éleljáró gyakorlat tapasztalatai figyelembevételével dolgozzék. A gépállomások agronómusai segítsék az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztokat is, ismertessék közöttük azokat a módszereket, amelyekkel terméseredményeiket fokozni tudják, és segítsenek nekik abban is, hogy idejében megkapják termelésükhöz mindazt a segítséget, amit a párt és a kormány biztosít számukra.

A gépállomások agronómusokkal való megerősítése mellett képzett mezőgazdasági szakemberekkel kell megerősíteni a nagyobb községek tanácsait is.

A mezőgazdasági szakemberek átcsoportosítását a termelésben

önkéntes jelentkezés alapján kell végrehajtani és a városból falura menő szakemberek számára biztosítani kell háromhónapi fizetést, továbbá megfelelő lakást és meg kell javítani anyagi feltételeiket. Az egyetemet és középiskolát most végző szakembereket kötelezni kell arra, hogy az egyetem elvégzése után, irányító munkakörben legalább három évig közvetlenül a termelésben — termelőszövetkezetben, gépállomáson, állami gazdaságban — dolgozzanak.

Hazánkban a mezőgazdasági tudomány a párt és kormány támogatásával a felszabadulást követő években jelentős mértékben fejlődött és jelenleg több mint 40 tudományos intézet és kísérleti gazdaság dolgozik. A mezőgazdasági tudósok és az éleljáró szakemberek résztvettek a mezőgazdaság fejlesztésére előterjesztett program kidolgozásában is: tudásukkal, tapasztalataikkal segítséget adtak a mezőgazdasági termelés fellendítését célzó intézkedések kidolgozásához.

Ugyanakkor hiba lenne nem látnunk, hogy a mezőgazdasági tudományos intézeteink és kísérleti gazdaságaink munkájában még sok hiányosság van; a legfőbb ezek között az, hogy gyenge a kapcsolatuk a mezőgazdasági termeléssel. Ezért a tudományos intézeteket közelebb kell vinni a mezőgazdasági termeléshez.

A mezőgazdasági termelés általános fellendítése érdekében mozgósítani kell a mezőgazdasági szakemberek többeszerre menő hadseregét, szakmai tudását, tapasztalatait.

XI.

A falusi pártpolitikai munka feladatairól

A mezőgazdasági termelés általános fellendítése mindenekelőtt a párttagok lelkes és fáradhatatlan munkájától függ. Csak a párt képes mozgósítani a dolgozókat városban és falun egyaránt a hatalmas program végrehajtására és irányítani ezt a hatalmas és sokoldalú munkát, amely a mezőgazdaság rendkívüli elmaradottsága felszámolásáért most kezdetét veszi.

A mezőgazdasági termelés fejlesztésében különösen nagy szerepe van a falusi pártszervezeteknek. Ezek a pártszervezetek a felszabadulást követő években sok nehéz harcot sikerrel vívtak meg, ők irányították a földreformot, vezették a harcot a föld megvédéséért, nagy munkát végeztek a termelőszövetkezetek megszervezésében és a termelőszövetkezetek megvédésében is.

Falusi pártszervezeteink azonban az elmúlt években meggyengültek; sok tapasztalt párttag került el faluról különböző párt- és tanácsfunkciókba, a honvédséghez, s a népgazdaság különböző ágazataiba, az iparba, közlekedésbe, ugyanakkor a falusi pártszervezetek csak nagyon kevés dolgozó parasztot vittek fel tagjelöltnek és párttagnak. Gyengítette a falusi pártszervezeteket még az is, hogy a falvak egy részében sok kislétszámú alapszervezet alakult egységes, nagyobb létszámú falusi alapszervezet helyett.

A járási pártbizottságok legfontosabb feladata most, hogy felismerve ezt a helyzetet, megerősítsék a falusi pártszervezeteket, növeljék tekintélyüket és biztosítsák, hogy az alapszervezetekben a szervezeti szabályzatnak megfelelő pártvezetés és irányítás folyjék.

A becsületes pártönkívűlő dolgozók csoportját, bevonva ide nagy számban középparasztokat is; s a pártszervezet tárgyalja meg velük, hogy a község mezőgazdasága fejlesztése érdekében mit szándékozik tenni; velük megbeszélve, az ő tanácsaik, javaslataik figyelembevételével és az ő segítségükkel kell megtenni minden szükséges intézkedést a mezőgazdasági termelés felemelésére.

A falusi pártszervezeteknek komoly segítséget kell adniok a helyi tanácsok megerősítéséhez. A községi tanácsoknak a mezőgazdasági termelés fejlesztéséért folyó harcban nagyon nagy szerepük van; ők kell, hogy szervezzék és irányítsák mindazokat a munkákat, amelyek községük területén a természetállandóság felemeléséért, az állattenyésztés fejlesztéséért folynak.

A községi tanácsok ezt a feladatot csak akkor tudják ellátni, ha a dolgozó parasztság tömegére tudnak támaszkodni. Ezért a falusi pártszervezeteknek feltétlenül támogatniuk kell a községi tanácsok mellett megalakuló mezőgazdasági termelési bizottságokat. Elő kell segíteni, hogy ezekbe a bizottságokba a dolgozó parasztság legjobbjai kerüljenek be és nagy számmal vegyenek részt olyan, becsületes, földműveléshez jól értő középparasztok is, akiknek szakutadása, tapasztalata nélkülözhetetlen a határozat végrehajtásához.

A mezőgazdasági termelés általános fellendítésére irányuló program végrehajtásában nagy szerep vár az ifjúságra és az ifjúság szervezeteire, a DISZ-re. A falusi ifjúsági szervezet legfontosabb feladatává kell tenni, hogy az éleljáró módszereket elterjedését segítse.

Fel kell használni és új tartalommal kell megtölteni a földművelőszövetkezeteket is, hogy a dolgozó parasztok a földművelőszövetkezetek segítségével érdemben tudják előmozdítani községükben a növénytermelés és állattenyésztés fejlesztésének ügyét. A földművelőszövetkezeteknek különösen nagy szerepük van a falusi árutorgalom egészséges fejlesztésében és amellyel rajtuk keresztül a dolgozó parasztok jelentős termelési segítséget is kaphatnak, közös daráló létesítésével, közös silőzással stb.

A falusi pártszervezetek a pártönkívűlő dolgozó parasztoknak a pártszervezet köré megszervezett csoportját, a mezőgazdasági termelési bizottságok, az ifjúsági szervezetek, földművelőszövetkezetek s egyéb társadalmi szervezetek segítségével széleskörű politikai tömegmunkát fejtsenek ki a mezőgazdasági termelés fejlesztése érdekében.

A falusi pártszervezeteknek támogatniuk kell mindazokat a kezdeményezéseket, amelyeket a falu dolgozó parasztjai a község mezőgazdasági termelésének fokozásának érdekében tesznek; a legelőik rendbekerítését, daráló létesítését, a község utainak, terein gyümölcsfásítását, műtrágyakísérletek beállítását, közös tulajdonú munkákat, közös öntözési lehetőségek megteremtését. Ugyanakkor ügyelniük kell arra, nehogy a kulákok és egyéb falusi kizsákmányoló elemek megzavarják a mezőgazdasági termelés fejlesztéséért folyó munkát. A falusi kommunizmus ne feledkezzen meg arról a tapasztalatról, amelyet a termelőszövetkezetek megvédéséért folyó harcban a kulákok és egyéb falusi kizsákmányoló elemek káros tevékenységéről szereztek.

A mezőgazdasági program végrehajtása a falusi pártszervezetek számára olyan lehetőséget ad a dolgozó parasztság és a párt közötti kapcsolatok megerősítésére, amellyel a falusi párt-

szervezetek a földosztás óta nem rendelkeztek.

A falusi pártszervezetek megerősítése és a politikai tömegmunka megújítása megköveteli a járási pártbizottságok munkájában levő súlyos hibák és hiányosságok kiküszöbölését és a pártvezetés magasabb színvonalra való emelését.

A járási pártbizottságoknak mindenekelőtt szakítani kell a formális, a bürokratikus módszerekkel, az általános irányítással, az utasítgatással, amely ez idő szerint még nagyon általánosan elterjedt hiba. Így dolgozik többek között az orosházi járási pártbizottság is. Egyre-másra gyártja a határozatokat, körleveleket keresztesül instruálja az alapszervezeteket és nem lehet csodálkozni azon, hogy a járási termelőszövetkezetek nem fejlődnek megfelelően. A járási pártbizottságok tagjainak és a pártbizottságok apparátusának munkatársainak alaposan meg kell ismeriük járásuk egész területét, minden községet külön-külön, s az egyes községek mezőgazdasági termelését. A helyzet ismeretében a járási pártbizottságok községenként vizsgálják meg és ellenőrzik a helyzetet s ha elmaradás van, keressék az elmaradás tényleges okát és általános határozatok helyett érdemleges intézkedéseket tegyenek a hibák kiküszöbölésére.

Ahhoz, hogy a járási pártbizottságok így tudjanak vezetni, hogy ne általános utasításokat gyártanak, hanem tényleges segítséget adjanak az egyes községekben a pártszervezetek megerősítéséhez, a termelés fellendítéséhez, azaz a dolgozó parasztközösség jómódúvá tételéhez, szükséges, hogy a járási pártbizottságok tagjai és munkatársai értsenek a mezőgazdasághoz és ezért a járási és megyei pártbizottságok munkatársainak két éven belül vizsgát kell tenniük alapvető növénytermelési és állattenyésztési ismeretekből.

A járási pártbizottságok irányítását a bürokratikus vezetési módszerek kiküszöbölése érdekében közelebb kell vinni az alapszervezetekhez. A járási pártbizottságokban erős instruktor-csoportot kell szervezni és a járás egyes községeihez kell őket kaphatni.

A falu politikai életében nagyon nagy szerepük van a gépállomások pártszervezeteinek. Munkájuk megújítása érdekében a Központi Vezetőség négy évvel ezelőtti központi és megyei politikai osztályokat állított fel és a gépállomásokon politikai-helyettesi funkciót rendszeresített. A gyakorlat tapasztalata azt mutatta, hogy a gépállomások pártszervezeteinek keltős irányítása — részben a politikai osztály, részben a járási pártbizottság részéről — nem vezet kellő eredményre. A járási

pártbizottságok erősödése lehetővé teszi, hogy a gépállomások pártszervezeteit egységeseen a járási pártbizottságok irányítsák ezért a Politikai Bizottság javasolja a gépállomások politikai osztályainak és a politikai-helyettesi funkcióknak a megszüntetését és az utóbbiak helyett függetlenített párttitkárok beállítását a gépállomásokon. A gépállomások politikai osztályainak munkatársait és a politikai helyettesek egy részét a gépállomások pártszervezetei függetlenített titkárukat kell javasolni másik részévé pedig meg kell erősíteni a megyei és a járási pártbizottságok apparátusát.

Mindezek az intézkedések azt célozzák, hogy a járási pártbizottság közelebb kerüljön a falusi alapszervezethez és szakítva az eddigi bürokratikus módszerekkel, érdemleges segítséget tudjon adni a falusi alapszervezetek munkájának megerősítéséhez, a kommunizmus neveléséhez és rajtuk keresztül a falu összes dolgozóinak mozgósításához a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének megerősítése és a mezőgazdasági termelés gyors fejlesztése érdekében.

Elvtársak! Mezőgazdasági termelésünk gyors növelése egész népi demokráciánk központi kérdésévé vált. Ennek megoldásától függ dolgozónk jólétének gyors emelése és népi demokráciánk alapjának, a munkáspárti szövetségnek további megerősítése.

A feladat, amelyet magunk elé tűztünk, megköveteli, hogy végrehajtására pártunk, népi demokráciánk összes erőit mozgósítsuk, hogy a kommunizmus és a pártönkívűlő munkások, dolgozó parasztok és értelmiségiek vállalva dolgozzanak ezen ügy sikeréért. Állami szerveink, a minisztériumunk, a megyei, járási, valamint községi tanácsaink, a sajtó és rádió munkájának homlokterébe most a mezőgazdasági termelés fejlesztésének irányítása és szervezése kell, hogy kerüljön.

Nem lehet kétséges, hogy dolgozó népünk alkotóerejére támaszkodva, sok harc között megedzett pártunk vezetésével sikerre visszük a mezőgazdasági termelés felemelésének nagy országos ügyét is, és ezzel nagy lépést teszünk előre az igazi jólét megteremtése felé.

— **Falnaplót kap minden** „Viharsarok Népe” előfizető a január 4-i szám mellékleteként.

VIHARSAROK NEPE

az MDP Békéscsaba Pártbizottságának lapja.

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó: Nagy Antal.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Békéscsaba, Széchenyi-út 7., I. emelet.
Telefon: szerk.: 22-85, kiadóhiv.: 21-76.
Békési Nyomda, Békéscsaba.
Felelős nyomdavezető: Botyánszky Pál.

Hová menjünk Szilveszterkor?

KÖTEGYHÁZBAN, a községi kultúrházban a méhkeréki román népi együttes vidám, zenés, román és magyar műsorral szórakoztatja a közönséget. Utána tánc reggeliz.

SZABADKIGYŐSÖN a tűzoltók rendeznek műsoros előadást a kultúrházban egyfelvonásos előadással és villámtűzakkal szórakoztatják az egybegyűlt dolgozókat. Feléleveníti a régi népi hagyományokat, tombolat rendeznek, amelyet egy malacot sorolnak ki.

BÉKÉSCSABAN, a Városi Színházban a Budapesti Filharmónia a „Humor hullámhosszán” című műsoros estet rendez Miklósi György, Lászlófi Kata és több neves színész fellegével. Ezen az estén tánc lesz a Vigadóban, az Építők kultúrothonban és ázemekben is.

TÓTKOMLÓSON a területi DISZ-szervezet rendez egy nagyszabású Szilveszter-estet, ahol bűri és hideg-meleg étel is lesznek. A műsoros előadás után tánc reggeliz.

KÖTEGYHÁZBAN a magyar és román táncegyüttes az úttörők közreműködésével rendez tarka, színes Szilveszter-estet táncokkal egybe kötve.

SZARVASON, Gyulán, Orosháza, Békésen és Eleken szintén nagyszabású táncos, zenés, tarkaestel rendeznek. A villámtűzakkal szórakoztatják a kisorsoltakat az újévi malacot is.

